

ere bragte i Forslag, og hvis Vedtagelse vil medføre, at jeg fra min Side kan slutte mig til Lovforslaget. Hvad angaar de øvrige Punkter, som udfølgelig ere forklarede af de ærede Ordførere dels for Flertallet og dels for Mindretallet, kan det vistnok siges, at de i og for sig ere af mindre Betydning, men det kan dog ikke negtes, at de i nogle Henseender — i det Mindste efter min Opfattelse — ville kunne medføre betydelige Bæmseligheder ved Lovens Anvendelse. Det forekommer mig derfor, der er Opfordring til at se at faae Loven bragt i en saadan Skikkelse, at Bæmselighederne i alt Fald kunne undgaas. Jeg sigter herved mindre til Endringsforslaget under Nr. 4, hvorved der allerede er frenkomet en Afvikelse imellem Flertallet og Mindretallet med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der bør være en Ret til at kræve Ugtarbejde til de Afsvinningsarbejder, hvorom der isølge den foregaaende Paragraf kunde blive Spørgsmaal. Det er allerede fremhævet, at disse Arbejders Betydning dog maaske vil vise sig ikke at være synderlig stor. Under alle Omstændigheder vilde de i mangfoldige Tilfælde være ubelukkede ved den Afsløning, som har fundet Sted og dernæst vilde de i alle Tilfælde, som staa tilbage, maaske kunne frentvæde som mere trykkelige, fordi Andre ere blevene fritagne derfor. Endelig er det blevet fremhævet, at hvis de i enkelte Tilfælde skulde vise sig at være af forholdsvis særdeles stor Betydning, vilde Ministeriet ved den Bemyndigelse, som er givet i Endringsforslaget under Nr. 12, være i Stand til at kunne tage Hensyn dertil. Jeg skal ganske vist indrømme, at denne Sag, saaledes som Situationen vil blive, neppe vil kunne blive af nogen overmaade indgribende Betydning; men paa den anden Side maa jeg dog gjøre opmærksom paa een Ting, og det er, at man ikke ved at udstemme den Bestemmelse, som er optagen i Lovforslaget, og hvorefter Ugtarbejde ogsaa skal ydes ved saadanne Arbejder, kan siges at være sikker paa, at Spørgsmaalet ikke alligevel kommer frem. Naar man gaar ud fra, at Ugtarbejde efter den gjældende Lovgivning kan fordres ogsaa med Hensyn til saadanne betydelige Arbejder paa Kirkegaarde, er det jo aabenbart, at man blot ved at udelade en Bestemmelse herom ikke borttager denne Forpligtelse. Den vil altsaa lige fuldt kunne komme til at træde frem, endog i en mindre heldig Skikkelse, forsaavidt som der kan frenkaldes Strid og Usikkerhed derom, og Spørgsmaalet maa da finde endelig Afgjørelse ved Domstolene. En saadan Situation vil meget godt kunne frenkomme, og derfor vilde jeg ansæ det for

ønskeligt, at der fandtes en udtrykkelig Bestemmelse derom, saaledes som Tilfældet var i det oprindelige Lovforslag. — Den Meningsforskiel, som har vist sig med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 5 til § 4, er af saa ringe Betydning, at jeg ikke skal opholde mig videre derved. Man lægger vel heller ikke nogen sæv Vægt derpaa hverken fra den ene eller fra den anden Side. — Af større og af ikke ringe Bigtighed er den Meningsforskiel, som har vist sig imellem Flertallet og Mindretallet, og som har faaet sit Udtryk i Endringsforslagene under Nr. 6 og 7. Jeg maa tilstaa, at jeg selv efter at have hørt den udfølgeligste Fremstilling, som besangaaende blev givet af Flertallets ærede Ordfører (Bjosen), ikke ret vel kan forklare mig, hvorledes man kan finde det rigtigt at frenkomme med eller at slutte sig til et Forslag som det under Nr. 6. Det ærede Medlem udtalte selv, at det ikke saa meget var ved at se paa selve Endringsforslaget, som ved at se paa dets Modsetning, at man skulde føle sig tiltalt deraf. I det One vil jeg give ham Ret, nemlig deri, at man ved at se paa selve Forslaget ikke vil føle sig ret tiltalt deraf. Det forekommer mig virkelig ubillig, at det ærede Medlem var noget ubillig med Hensyn til Mindretallet, naar han mente, at dets Forslag maatte virke meget frastødende. Det ærede Medlem mente nemlig, at Forslaget havde den betydelige Mangel, at det i sig forenede begge de Veie, som kunde gaas, nemlig baade Frivillighedens og den tvungne Veie. Det mente han var absolut forkastelig, men deri tror jeg, han har fuldstændig Ret. Det er langt fra noget Forkasteligt; det kan finde sin Anvendelse i mange Forhold, og navnlig vilde det i nærværende Tilfælde forekomme mig at være høist besynderligt, om det ikke skulde kunne finde Anvendelse. Jeg tror, at der ikke saa sjældent i en Menighed vil findes Nogle, som naar det viser sig, at de Udgifter, hvorom der her er Spørgsmaal med Hensyn til Kirkens Opvarmning, ikke ere for store — den ærede sidste Taler syntes at gaa ud fra, at de vilde blive overmaade ringe; maaske de kunne blive en 30—40 Rd., men jeg skal lade være usagt, hvor store de vilde blive — ville have den Glæde at yde Brænde dertil, for at Menigheden kan have denne Behagelighed, uden at der skal finde en saadan Fordeling Sted paa alle Menighedens Medlemmer, som det ærede Medlem mente vilde have overmaade store Bæmseligheder. Naar Gjensigten er saa ringe, tror jeg, man kan gjøre sikker Regning paa, at der i mange Tilfælde vil